

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt		
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
o.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	J. B. (1)	I. uznany za winnego czynu zarzucanego mu w punkcie I aktu oskarżenia.	
II. uznany za winnego czynu zarzucanego mu w punkcie II aktu oskarżenia.			

<p>III. uznany za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt III aktu oskarżenia z tą zmianą, iż z opisu czynu wyeliminowano znamię „i usiłował doprowadzić Skarb Państwa do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług w kwocie 1.923.968 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął, gdyż nieprawidłowości zostały ujawnione w wyniku przeprowadzonego postępowania podatkowego przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w Suwałkach”, a tym samym zakwalifikowano zarzucany czyn zabroniony z art. 271 § 1 i 3 kk w zb. z art. 273 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 § 1 kk</p>			
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>czyny przypisane oskarżonemu w pkt I,II,III wyroku (opisane łącznie z uwagi na tożsamość dowodów)</p>	<p>1. Częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. B. (1) w zakresie: - w jakim nie kwestionował tego, iż wskazane w akcie oskarżenia faktury rzeczywiście znajdowały się w obrocie w spółce, zarówno te które Spółka z o.o. (...) z siedzibą w</p>	<p>k. 328-329, 598v-603,634v-638</p>	

	<p>S. <u>otrzymała</u> (opisane w pkt. I aktu oskarżenia) i które przedstawiła do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podlaskiego celem rozliczenia projektu „(...)”, jak też i te które spółka <u>wystawiała</u> „zaliczkowe” (opisane w pkt II aktu oskarżenia)</p> <p>- w jakim opisał czynności „techniczne” związane z przedstawieniem faktur opisanych w pkt I a.o celem rozliczenia projektu „(...)” jak też deklaracji podatkowych do Urzędu Skarbowego</p> <p>- w jakim wskazał na dokonanie korekty w odniesieniu do faktur zaliczkowych wystawionych przez spółkę (opisanych w pkt II a.o),</p> <p>- w jakim kwestionował istnienie zamiaru wyłudzenia podatku VAT, wskazywał na brak wystąpienia o zwrot podatku VAT,</p>	
<p>2. Zeznania J. Ś. pracownika Urzędu Skarbowego w Suwałkach w zakresie procedur związanych z zgłaszaniem i rozliczaniem należności z tytułu podatku VAT.</p>	<p>k. 603v-605</p>	
<p>3. Zeznania M. K. pracownika Urzędu Skarbowego w Suwałkach na okoliczność przeprowadzonej kontroli</p>	<p>k. 605-607</p>	

<p>oraz wyjaśnienia działań spółki w zakresie wystawienia faktur zaliczkowych (opisanych w pkt II a.o).</p>		
<p>4. Zeznania M. C. pracownika Urzędu Skarbowego w Suwałkach na okoliczność przeprowadzonej kontroli oraz wyjaśnienia działań spółki w zakresie wystawienia faktur zaliczkowych (opisanych w pkt II a.o).</p>	<p>k. 607-608v</p>	
<p>5. Informacja o wyniku kontroli projektu „(...)”, wraz ze złożonymi przez spółkę (...) fakturami (kopie), które miały dotyczyć poniesionych kosztów</p>	<p>k.259-313</p>	
<p>6. Wyrok SO w Białymstoku z dnia 17.04.2019r. sygn. akt III K 162/18 wraz z aktem oskarżenia</p>	<p>k.571-575,544-564</p>	
<p>7. Decyzja Naczelnika US w Suwałkach dotycząca rozliczenia podatku VAT z 21.11.2017r. spółka (...) m.in. wskazująca na szereg nieprawidłowości w zakresie fikcyjności deklarowanych czynności gospodarczych (poświadczonych fakturami VAT), wskazująca na ich powiązanie wyłącznie z rozliczeniem projektu „(...)”, wraz z utrzymującą ją w mocy decyzją Dyrektora Izby</p>	<p>k.6-44, 45-73, 373-381</p>	

Administracji Skarbowej w Białymstoku z dnia 26.03.2018r. oraz wyrokiem WSA w Białymstoku oddalającym skargę na tę decyzję			
8. Dane z KRS dot. Spółki (...) sp. z o.o wskazujące na to, iż J. B. (1) był członkiem zarządu (jednoosobowy).	k.79-82		
9. Deklaracje podatkowe (...) sp. z o.o.,	k.101-121, koperta k.229		
10. Faktury (zaliczkowe)	Koperta k.230		
<i>o.1. Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
		Czyn opisany w pkt III aktu oskarżenia w zakresie w jakim zarzucono oskarżonemu usiłowanie wyłudzenia podatku VAT czyli w zakresie czynu z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 294 § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
	Wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim starał się przekonywać o tym, iż to niejako dobra wola spółki (jego) własna decydowała o tym, iż nie domagał się zwrotu	k. 328-329, 598v-603,634v-638	

	podatku VAT, a tym samym przyczynił się do tego, że Skarb Państwa nie poniósł szkody		
2. OCena DOWODÓW			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	1. wyjaśnienia J. B. (1)	<p>Z uwagi na charakter sprawy, w ramach oceny dowodu, zachodzi konieczność odniesienia się do całości czynności podejmowanych przez reprezentowaną przez oskarżonego spółkę w ramach nierzetelnego rozliczenia projektu „(...)” i konsekwencji powyższego w zakresie należności publiczno-prawnych, dla przejrzystości Sąd przedstawi powyższe w ramach kolejnych chronologicznych odniesień:</p> <p>- spółka Spółka z o.o. (...) z siedzibą w S. uczestniczyła jako wykonawca w realizacji projektu „(...)”, projekt organizowany przez Urząd Marszałkowski Województwa Podlaskiego w Białymstoku” z udziałem funduszy europejskich, (strony nie kwestionowały ustaleń w toku rozprawy)</p>	

- rozliczenie projektu następowało w drodze przedłożenia faktur dokumentujących wydatki poniesione przez wykonawcę na poczet realizacji projektu (strony nie kwestionowały ustaleń w toku rozprawy)

- kontrola dokonana przez inwestora na zakończenie realizacji projektu wykazała, iż spółka (...) przedstawiła faktury VAT pochodzące od podmiotów gospodarczych, które nigdy nie były płatnikami podatku „VAT”, w szczególności chodziło o firmę (...)” B. G. (strony nie kwestionowały ustaleń w toku rozprawy),

- konsekwencją powyższego było zawiadomienie odpowiedniego organu podatkowego, wdrożona kontrola wykazała w spółce (...) szereg innych faktur pochodzących od podmiotów, które nie były podatnikami podatku (...), które obejmowały zdarzenia gospodarcze, które w rzeczywistości nie zaistniały (faktury opisane w pkt I a.o),

- istotnym jest to, iż zakwestionowane faktury jakie otrzymała spółka (...) **dotyczyły wyłącznie** usług (zakup towarów) na poczet rozliczenia projektu „(...)”, mimo tego, że spółka prowadzi szerszą

związaną ze sprzedażą artykułów biurowych i usług poligraficznych nie ujawniono co istotne żadnej nierzetelnej faktury otrzymanej przez spółkę, która nie dotyczyłaby opisywanego projektu, tym samym uznać należało, iż zamiar oskarżonego ograniczał się wyłącznie do nierzetelnego rozliczenia projektu, trywializując obejmował doprowadzenie innej osoby (w tym przypadku Urzędu Marszałkowskiego) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem za usługi, czy towar, które w rzeczywistości nie zostały wykonane, lub też ich rzeczywista wartość, cena była mniejsza (w tym miejscu Sąd zaznaczy, iż przez cały czas do chwili obecnej poruszamy się w zakresie faktur otrzymanych przez spółkę opisanych w pkt I a.o)

- ostatecznie J. B. (1) został prawomocnie skazany wyrokiem SO w Białymstoku z dnia 17.04.2019r. sygn. akt III K 162/18 za czyn z art. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 294 § 1 kk w zb z art. 297 § 1 kkw zw. z art. 12 kk za czyn opisany powyżej na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat oraz karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych

przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 100 zł,

- wystawienie, otrzymanie faktur „VAT” wiąże się z koniecznością ich właściwej dokumentacji oraz zgłoszenia stosownej deklaracji do urzędu Skarbowego, w tym miejscu z uwagi na budowę logicznego ciągu zachowań oskarżonego odnoście wystawienia faktur zaliczkowych (opisanych w pkt II a.o) wskazać należy, iż:

deklarację VAT składa się do 25 dnia każdego miesiąca po miesiącu rozliczonym (chyba że chodzi o deklarację składaną kwartalnie), deklaracja zawiera na I stronie sprzedaż a na II stronie zakupy, na końcu jest podsumowanie, jeżeli sprzedaż jest większa to znaczy że podatek należny jest większy i wtedy podatek jest do zapłaty,

jeżeli zakupy są większe oznacza to, że podatek naliczony jest większy, wtedy można postąpić na dwa sposoby:

a) można kwotę wykazać jako kwotę do przeniesienia, kwota „do przeniesienia” oznacza to, że podatnik może zażądać zwrotu jeśli miał jakąś sprzedaż, może to zrobić w terminie 60 dni,

b) można kwotę wskazać do zwrotu na rachunek bankowy,

wybór należy do podatnika, w praktyce nadzwyczaj rzadko zdarza się skorzystanie przez podatnika z opcji „do przeniesienia”, decydują realia gospodarcze i chęć jak najszybszego odzyskania zapłaconego VAT (powyższe w oparciu o zeznania J. Ś.),

-oskarżony wszedł więc w posiadanie faktur (opisanych w pkt I a.o.) które jako „zakupowe” generowały po jego stronie możliwość domagania się zwrotu podatku VAT tyle tylko iż, w ocenie Sądu Okręgowego, nie był tym zainteresowany wiedząc, iż dokumentują czynności gospodarcze, które nie miały miejsca, stąd dalsze czynności oparte na znajomości przez oskarżonego procedur zwrotu podatków VAT, w tym czynności weryfikacyjnych podejmowanych przez Urząd Skarbowy

-pamiętać należy o tym, iż oskarżony (spółka) miał obowiązek złożyć deklarację VAT

- spółka w deklaracji wykazywała podatek naliczony w dużych wartościach, żeby zrównoważyć to, spółka również wykazywała bardzo duży podatek

należny, też wynikający z fikcyjnych faktur (generowanie tej należności nastąpiło poprzez wystawienie fikcyjnych faktur opisanych w pkt II aktu oskarżenia),

takie działanie prowadziło do swoistego „uśpienia” organu podatkowego, patrząc w deklarację spółki organ niczego nie mógł zakwestionować, nie był tym zainteresowany, zakup i sprzedaż była równa, nie budziły wątpliwości,

w sytuacji gdyby oskarżony (spółka) w deklaracjach deklarował duże zakupy a małą sprzedaż (a więc możliwość uzyskania zwrotu podatku VAT) to od razu poddane to zostałyby analizie, spółka chciała tego uniknąć, stąd równoważyła, miała fikcyjne faktury sprzedaży i fikcyjne faktury zakupu (tak zeznania M. C.)

-reasumując na tym etapie uzasadnienia: celem oskarżonego było nierzetelne rozliczenie realizacji projektu „(...)”, służyć temu miały fikcyjne faktury zakupowe opisane w pkt I, o których fikcyjności oskarżony doskonale wiedział (został skazany za oszustwo w tym zakresie), z fakturami tymi wiąże się jednak powstanie możliwości odliczenia zapłaconego podatku VAT,

w sytuacji gdyby wykazał tak dużą nadwyżkę VAT (do zwrotu) tj. ok 1 700 000 zł z dużym prawdopodobieństwem wywołałoby to kontrolę z Urzędu Skarbowego, której starał się uniknąć, stąd przeciwdziałał temu poprzez wygenerowanie faktur „zaliczkowych” opisanych w pkt II aktu oskarżenia, de facto więc zrezygnował ze zwrotu podatku VAT, w tej sytuacji mając na uwadze faktury z pkt I i II aktu oskarżenia zawyżony VAT równoważył się i w deklaracji spółka wykazała „zero” w pozycji VAT należny.

- powstaje zatem pytanie dlaczego przed rozpoczęciem kontroli przez Urząd Skarbowy spółka dokonała korekty deklaracji, pomijając jako, nieprawidłowo, przez przypadek itd. wystawione faktury VAT (zaliczkowe z pkt II a.o.), co oczywiście niezwłocznie skutkowało powstaniem nadwyżki VAT (do zwrotu), a tym samym stało się podstawą sformułowania zarzutu z pkt III aktu oskarżenia w zakresie usiłowania wyłudzenia podatku VAT, mimo że spółka nie domagała się zwrotu aczkolwiek miała taką możliwość w przyszłości?

oskarżony wiedział oczywiście o fikcyjności faktur, w tym o fakturach wystawionych

przez spółkę (zaliczkowych), zdawał sobie sprawę, iż ich weryfikacja wykaże powyższe (co zresztą się stało) a zasadą jest, iż wystawca tzw. „pustych faktur” a więc w tym przypadku faktur zaliczkowych ma obowiązek zapłacić należny podatek VAT, stąd też dokonana korekta nie tyle miała na celu umożliwić domaganie się zwrotu podatku VAT, co zwolnić spółkę (...) z obowiązku zapłaty podatku VAT w oparciu o swoje własne nierzetelne faktury, stąd też i następcza bierność oskarżonego w zakresie domagania się zwrotu podatku VAT (o świadomości w tym zakresie oskarżonego m.in. wyjaśnienia k.638)

- w ocenie Sądu Okręgowego taki był cel zachowań oskarżonego w zakresie wystawiania faktur, celem jedynym było rozliczenie projektu finansowanego przez Urząd Marszałkowski, w sytuacji gdyby oskarżony miał na celu wyłudzenie podatku VAT z pewnością nie ograniczałby się wyłącznie do faktur obejmujących wyłącznie projekt, nierzetelności dotyczyłyby także innych sfer działalności spółki

w przedstawionym zakresie Sąd dał wiarę wyjaśnieniom

		oskarżonego, oskarżony uznawał, iż wątek „faktur” był już osądzony Wyrok SO w Białymstoku z dnia 17.04.2019r. sygn. akt III K 162/18,
2,3,4 zeznania J. Ś. M. K. M. C.	Za wiarygodne zostały uznane zeznania pracownik Urzędu Skarbowego w Suwałkach, urzędników z wieloletnim stażem i dużym doświadczeniu, przedstawiającego zasady rozliczania podatku VAT, składania deklaracji itd. okoliczności przeprowadzonej kontroli i jej wyników, brak było jakichkolwiek powodów do ich negowania, wzajemnie się uzupełniają i są w pełni zgodne, pozwoliły na ustalenie racjonalnych powodów zachowań oskarżonego usiłującego „uśpić” Urząd Skarbowy w zakresie kontroli wystawianych i otrzymywanych faktur VAT.	
5,7, dokumenty kontrolne i weryfikujące	Dokumenty urzędowe wskazujące na nieprawidłowości, stwierdzające także i to, że decyzje organu skarbowego odnoszące się do stwierdzonych nieprawidłowości i będące ich podstawą ustalenia m.in. obejmujące zakres nierzetelności odnośnie faktur opisanych w a.o zostały pozytywnie zweryfikowane przez	

	organ nadzoru a następnie WSA w Białymstoku.		
6 wyrok sygn. akt III K 162/18	Dowód istotny odnoszący się do skazania za czyn stanowiący podstawę działań podejmowanych przez oskarżonego, czyli zamiar oszustwa w związku z realizacją projektu „(...)”.		
8. dane z KRS	Nie kwestionowane, wskazujące na odpowiedzialność oskarżonego jako prezesa zarządu, prowadzącego sprawę spółki (zarząd jednoosobowy).		
9.10 deklaracja podatkowe, faktury	Dokumenty nie kwestionowane, dotyczące działalności spółki w zakresie rozliczanego projektu.		
<i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Wyjaśnienia oskarżonego w zakwestionowanym zakresie	okoliczności przytoczone przy ocenie dowodu w postaci wyjaśnień oskarżonego pkt 1.1, świadczące o tym, iż zamiarem oskarżonego było dokonanie oszustwa w zakresie rozliczania projektu „(...)” nie	

		zaś w odniesieniu do ewentualnego uzyskania zwrotu podatku VAT, stworzenia „bezpieczeństwa” wyludzenia podatku było niezamierzonym efektem działań podejmowanych w opisanym wyżej celu, nie można dopatrywać się dobrej woli oskarżonego, jego działania w szczególności korekta faktur zaliczkowych miały na celu uniknięcie konieczności zapłaty podatku VAT – w konsekwencji wytworzyły nadwyżkę podatku VAT po stronie zakupowej	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	
II			
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	III art. 271 § 1 i 3 kk w zb. z art. 273 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 § 1 kk	

<p>Zwiąże o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>	
<p>I. art. 76 § 1 kks w zb. z art. 62 § 2 kks w zb. z art. 61 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 8 § 1 kks w zw. z art. 2 § 2 kks</p> <p>Czyn z art. 76 § 1 kks kryminalizuje zachowanie polegające na wprowadzeniu w błąd właściwego organu przez podanie danych niezgodnych ze stanem rzeczywistym lub zatajenie rzeczywistego stanu rzeczy, w wyniku czego dochodzi do narażenia na nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej.</p> <p>Realizacja znamion określonych w art. 76 § 1 KKS łączy się ze stworzeniem stanu wysokiego prawdopodobieństwa uzyskania nienależnego zwrotu podatku, <u>a nie z faktycznym uzyskaniem takiego zwrotu przez sprawcę</u> po uprzednim wprowadzeniu w błąd właściwy organ podatkowy poprzez podanie w przedłożonej deklaracji podatkowej nieprawdy co do zdarzenia, które zgodnie z obowiązującymi przepisami podatkowymi uzasadnia zwrot należności publicznoprawnej w określonej wysokości.</p> <p>Przestępstwo skarbowe,</p>	

o którym mowa w art. 76 § 1 kks, jest więc przestępstwem formalnym, gdyż jego istota nie jest uzależniona od nastąpienia jakiegokolwiek skutku. Oskarżony złożył stosowne deklaracje, nie odpowiadały one rzeczywistości, wiązały się z wystawieniem faktur jak też wykazaniem faktur, które miały być dowodem zdarzeń gospodarczych do jakich w rzeczywistości nie doszło, oskarżony doskonale wiedział, iż złożenie deklaracji niesie ze sobą możliwość domagania się zwrotu podatku VAT (nie to było co prawda intencją, zamiarem sprawcy ale samo niebezpieczeństwo zwrotu np. „z przeniesienia” istniało) w tym wypadku ustawodawca nie wymaga zamiaru kierunkowego,

czyny z art. 62 § 2 kks w zb. z art. 61 § 1 kks są niejako normalną konsekwencją posługiwania się nierzetelnymi fakturami i ich księgowania i pozostają one w zbiegu z przepisem wskazanymi powyżej

kwalifikację prawną uzupełniono o art. 2 § 2 kks co wiąże się ze zmianami prawnymi (m.in. zaostreniem odpowiedzialności) w czasie od popełnienia czynu do chwili orzekania,

w konsekwencji podstawą wymiaru kary Sąd uczynił art. 76 § 1 kks skoro surowsza odpowiedzialność w chwili obecnej przewidziana w art. 62 § 2 kks wprowadzona została do kks dopiero od 01.01.2017r. a więc po dacie zarzucanego oskarżonemu w pkt I a.o czynu

nadzwyczajne obostrzenie kary przewidziane w art. 38 § 2 pkt 1 kks opiera się na dwóch przesłankach tj. popełnieniu czynu z art. 76 § 1 kks i wartości przedmiotu czynu zabronionego który stanowi „wielką” wartość w rozumieniu kks

oskarżony konsekwentnie w wykonaniu tego samego zamiaru w kolejnych okresach rozliczeniowych przedkładał nierzetelne deklaracje VAT i ich korekty co uzasadnia uznanie, iż działał w ramach art. 6 § 2 kks (czyn ciągle)

uzupełnienie kwalifikacji prawnej art. 9 § 3 kks wynikało z funkcji (prezes zarządu) jaką oskarżony pełnił w spółce

II art. 62 § 2 kks w zb. z art. 61 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks w zw.

z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 8 § 1 kks w zw. z art. 2 § 2 kks uwagi jak w pkt I przy czyn

czyn zabroniony dotyczył nierzetelnie wystawionych faktur przez spółkę (...) a

więc zaliczkowych – oskarżony de facto przyznał się do tego poprzez składanie

właściwych korekt deklaracji, powyższe potwierdzone w drodze kontroli skarbowej

III art. 271 § 1 i 3 kk w zb. z art. 273 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 § 1 kk

- odstąpiono od kwalifikacji prawnej czynu z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w

zb. z art. 294 § 1 kk, co związane jest z wymogiem istnienia po stronie sprawcy w

wypadku oszustwa zamiaru kierunkowego, tymczasem zamiarem oskarżonego było

dokonanie nierzetelnego rozliczenia realizacji projektu „(...)

(...)” dlatego stworzone zostały faktury

zakupowe i odpowiadające im faktury zaliczkowe, które w zamierzeniu miały równoważyć podatek VAT „na zero” tak by „uśpić” Urząd Skarbowy (omówione

szczegółowo powyżej),
zatem powstanie
swoistego
niebezpieczeństwa w
zakresie zwrotu podatku
VAT było niezamierzone
ze strony oskarżonego,
broniąc się przed
koniecznością zapłacenia
podatku VAT za
faktury zaliczkowe „puste”
dokonał ich korekty,
korekta spowodowała
powstanie „nadwyżki” po
stronie zakupowej co
oznaczało podatek VAAT
na swoistym „plusie”,
symptomatyczne jest
jednak to, iż oskarżony nie
domagał się jego wypłaty
(w każdym razie na
chwile zakwestionowania
deklaracji), brak zamiaru
kierunkowego wyklucza
przypisanie mu sprawstwa
odnoszącego się do
usiłowania oszustwa, nie
zwalnia go jednak
z odpowiedzialności za
wystawianie i
posługiwanie się
nierzetelnymi
dokumentami
(poświadczenie nieprawdy
w
fakturach „zaliczkowych”
i posługiwanie się
fakturami nierzetelnymi
nie pochodzącymi od
płatników
VAT „zakupowe” - art. 271
§ 1 i 3 kk w zb. z art. 273 kk
w zw. z art. 11 § 2 kk w zw.
z art. 12 § 1 kk

#	3.4. Warunkowe umorzenie postępowania		
---	---------------------------------------	--	--

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.5. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.6. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
	I	I	- (wskazać należy, iż Sąd stosował przepis art. 2 § 2 kks co wiąże się ze zmianami prawnymi (m.in. zaostrzeniem odpowiedzialności) w szczególności za czyn z art. 62 § 2 kks, który w czasie jego popełnienia zagrożony był wyłącznie

karą grzywny, a tym samym podstawą skazania był art. 76 § 1 kks (na chwilę popełnienia czynu „surowszy” niż art. 62 § 2 kks)

- istotne znaczenie wyroku SO w Białymstoku z dnia 17.04.2019r. sygn. akt III K 162/18 wraz z aktem oskarżenia gdzie za czyn będący odzwierciedleniem głównego zamiaru oskarżonego (oszustwa w zakresie środków finansowych) wymierzono mu karę w dolnych granicach zagrożenia z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, tymczasem czyny przypisane w pkt I,II i III a.o mają znaczenie jedynie „częstkowe”, ich realizacja była konieczna do realizacji celu głównego, a tym samym powinny pozostawać w swoistej proporcjonalności jeśli chodzi o reakcję karną,

- okolicznością obciążającą jest działanie skutkujące podważeniem zaufania do podmiotów gospodarczych,

- okolicznością obciążającą jest także brak przyznania się oskarżonego, wyrażenia skruchy, próby maksymalnego skomplikowania prowadzonego postępowania skarbowego,

- okolicznością obciążającą jest także funkcja

			<p>oskarżonego w spółce, jego odpowiedzialność za prowadzenie spraw spółki, dokonał swoistej defraudacji waloru podmiotu gospodarczego jakim jest zaufanie do niego, jak też przejrzystości podejmowanych działalności gospodarczych,</p> <p>- okoliczność łagodząca niekaralność oskarżonego w chwili czynu</p>
II	II	<p>jak w pkt I (wskazać należy, iż Sąd stosował przepis art. 2 § 2 kks co wiąże się ze zmianami prawnymi (m.in. zaostreniem odpowiedzialności) w szczególności za czyn z art. 62 § 2 kks, który w czasie jego popełnienia zagrożony był wyłącznie karą grzywny</p>	
III	III	<p>jak w pkt I oraz</p> <p>- kara pozbawienia wolności w dolnych granicach zagrożenia wynikała z niekaralności oskarżonego na chwilę popełnienia czynu zabronionego jak też ze względu na uwagi odnoszące się do znaczenia wyroku SO w Białymstoku z dnia 17.04.2019r. sygn. akt III K 162/18, zaostrenie odpowiedzialności w tym przypadku, odnoszące się do „częstkowych” czynności oznaczałoby,</p>	

		że de facto społeczna szkodliwość tych czynów oceniona została na znaczniejszą niż w odniesieniu do czynu „głównego”	
IV	I i II	Kara łączna odnosząca się wyłącznie do grzywien , grzywna w granicach możliwości majątkowych i zarobkowych oskarżonego, jednocześnie ma działać wychowawczo skoro warunkowo zawieszono karę pozbawienia wolności (omówione poniżej)	
V		czyny przypisane oskarżonemu J. B. (1) określone w pkt I, II wyroku pozostają w zbiegu wskazanym w art. 8 § 1 kks z czynem przypisanym oskarżonemu w pkt III wyroku a zatem zgodnie z art. 8 § 3 kks jeżeli obok kary najsurowszej, która podlega wykonaniu, orzeczono także karę grzywny, również ta kara podlega łącznemu wykonaniu; wskazana reakcja karna powinna wychować skazanego umożliwić jego resocjalizację, a grzywna stanowić dolegliwość która realnie wzmocni negatywną ocenę zachowania J. B..	
VI	I	Mając na uwadze przepisy intertemporalne Sąd zastosował przepisy art. 69 § 1 i 2 kk w	

		<p>zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk w brzmieniu przed nowelizacjami obowiązującymi uprzednio a więc wówczas gdy ustawodawca nie przewidywał obligatoryjnego obciążania skazanego nałożeniem na niego obowiązku</p> <p>- oskarżony nie był karany w chwili popełnienia przestępstwa, uwagi jak przy omówieniu wyroku SO w Białymstoku z dnia 17.04.2019r. sygn. akt III K 162/18</p>	
5.	<i>1Inne</i>		
	ROZSTRZYGNIECIA		
	ZAwarte w WYROKU		
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			

7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
VII	Zwolnienie z opłaty i pozostałych kosztów inkryminowane wysokością orzeczonej grzywny podlegającej wykonaniu, wątpliwościami co do możliwości uzyskania właściwego efektu egzekucyjnego w odniesieniu do należności SP.	
6. 1Podpis		